

Як допомогти дитині адаптуватися до навчання у 5 класі

У п'ятому класі починається новий період у житті дитини. Вона дорослішає, переходить навчатися до середньої школи. Вимоги до навчання змінюються, з'являються нові шкільні предмети.

П'ятий клас – це не тільки новий етап у навчання, це і новий етап у розвитку особистості.

- * Поступово змінюється основна діяльність. **Головним у житті дитини спілкування, якому діти у цей період присвячують більшість свого вільного часу.** Навчання поступово відходить на другий план. Але у п'ятому класі інтерес до навчання зберігається майже у всіх дітей. Тому цей час найкращий для того, щоб навчити дитину вчитися! Для цього необхідно показати дитині, як правильно розподіляти час, відведений на виконання домашніх завдань, навчити виділяти головне під час читання.
- * У п'ятому класі **дитина дуже емоційна, навіть у ставленні до навчальних предметів. Діти із задоволенням беруться за все, що їм до вподоби. Але, зустрівшись з першими труднощами, швидко втрачають зацікавлення у предметі.** Емоційність п'ятикласників така висока, що навіть добрі емоції можуть викликати негативну дію.
- * П'ятикласники дуже активні, багато хочуть зробити, але мало що вміють. Тому **необхідно підтримувати їх ініціативність, допомагати у справах.**

Якщо ваша дитина має якісь особливі риси характеру (імпульсивність, образливість, підвищену чутливість тощо) або здоров'я, негайно повідомте про це класного керівника.

- * Якщо ваша дитина чимось ображена, не треба негайно йти до школи і звинувачувати вчителя. Дитина, безумовно, говорить вам правду, але це тільки її бачення проблеми. Прислухайтесь і до інших учасників подій, тоді ви можете адекватно сприйняти події, що сталися.

Пам'ятайте, ви не зможете все життя прожити за дитину, вона повинна навчитися розв'язувати конфліктні ситуації самостійно.

- * Часто ви можете почути від своєї дитини, що їй тяжко, раніше було краще. Не підтримуйте цих розмов. Краще допоможіть дитині пристосуватися до нових умов життя. Вашій дитині зараз важко. Ви повинні бути поряд, щоб допомогти дитині перерости цей період!

Чому діти не хочуть вчитися?

Більшість батьків вважають, що в основі відмови дитини готувати уроки лежить звичайна лінь. Але та ж сама «ледача» дитина годинами щось майструє або читає, охоче миє посуд, пилює квартиру, ліпить пиріжки. Виходить справа не в природній ліні! А в чому ж?

1. **У панічному страху невдачі.** Страх на стільки сильний, що він заважає дитині зосередитися. При чому дитина на відміну від дорослого далеко не

завжди усвідомлює те, що з нею відбувається: від цього розгублюється ще більше. Поведінка цих дітей не передбачувана. Вигляд у них відчужений, майже безтурботний. Насправді дитина глибоко травмована шкільними невдачами і, якщо цю травму вчасно не усунути, може розвинути так званий шкільний невроз. А він чреватий і нервовими зривами, і різними психічними захворюваннями. Тому слід запастися терпінням і допомагати синові або дочці готувати уроки. Навіть якщо, на вашу думку, вони цілком здатні робити їх самостійно.

2. **В об'єктивних труднощах.** Якщо ваша дитина постійно ухиляється, наприклад, від занять з математики, не поспішайте навішувати на неї ярлик патологічного ледаря. Можливо, їй не дається логічне мислення. У цьому випадку, після того як труднощі залишилися позаду, вона зазвичай перестає ухилятися від уроків.

3. **У бажання повернути до себе увагу.** Таким дітям не вистачає батьківського тепла. Вони відчують себе самотніми і розуміють, що шкільна неуспішність – це мало не єдиний спосіб викликати неспокій дорослих.

* «Коли все нормально, мама мене не помічає. У неї дуже багато роботи», - чесно признаються вони. Такі діти не сідають у день за уроки, а чекають приходу батьків із роботи і потім цілий вечір «тягнуть резину», не даючи їм не хвилини спокою.

* Погрози і покарання у цьому випадку неефективні. Адже по суті виходить, що дитину карають за її жадання любові. Тому перш за все батьки повинні оточити сина або дочку теплом і турботою. І навіть якщо їм здається, що вони отримують все це із лишком.

* Коли дитина робить уроки, присуньтеся до неї ближче, погладьте по голові, по спинці, пошепчіть на вушко що-небудь ласкаве і підбадьорююче. Часто дітям потрібна не стільки реальна допомога, скільки відкритий вираз батьківських відчуттів. Тому головне не гарячкувати і не вважати втраченим той час, яким ви проведете, сидячи поряд з дітьми за письмовим столом.

Як допомогти дитині у навчанні?

Дуже часто у п'ятикласників можуть виникнути проблеми у навчанні. Батьки не повинні це сприймати занадто трагічно, але з'ясувати причини цього потрібно.

Перша причина – це нові вчителі, нові предмети. У початкових класах у дітей була одна вчителька, яка добре знала кожну дитину, її здібності, слабкі та сильні місця. І діти за чотири роки пристосувалися до її вимог. У п'ятому класі кожний предмет викладає окремий вчитель. Вимоги до навчання різні. І дитині часом важко зорієнтуватися у цих вимогах. У цей період може охолонути цікавість до навчання, можуть виникнути скарги на те, що багато задають, нецікаво...

Батьки повинні допомогти дитині в адаптаційний період (зазвичай це перша чверть навчального року), пояснити, що не все у навчанні цікаво. Навчання – це гарний спосіб виховувати свою силу волі, тому дайте дитині змогу розвиватися, не виконуйте за неї домашні завдання. Радійте разом з дитиною, сумуйте разом з нею, але ніколи не карайте за погані оцінки. Це може викликати тільки негативне ставлення до шкільних предметів.

Допомагаючи дитині, підтримуйте зв'язок з учителями, щоб ваші вимоги і вимоги вчителів до навчання були однакові.

Рекомендації батькам п'ятикласників

Перша умова шкільного успіху п'ятикласника - безумовне прийняття дитини, незважаючи на ті невдачі, з якими він вже зіткнувся або може зіткнутися. Батьки повинні обов'язково проявляти інтерес до школи, класу, в якому навчається дитина, на кожному прожитому їм шкільного дня.

1. Спонукайте дитину на розповідь про свої шкільні справи.

Не обмежуйте свій інтерес звичайним питанням типу: «Як пройшов твій день в школі?» Кожного тижня вибирайте час, вільний від домашніх справ, та уважно розмовляйте з дитиною про школу.

Запам'ятовуйте окремі імена, події та деталі, про які дитина сповіщає вам, використовуйте їх у подальшому для того, щоб починати подібні бесіди про школу. Крім того, обов'язково запитуйте вашу дитину про його однокласників, справи у класі, шкільні предмети, педагогів.

2. Регулярно розмовляйте з учителями вашої дитини про її успішність, поведінку та взаємовідносини з іншими дітьми.

Без коливань поговоріть з учителем, якщо ви відчуваєте, що не знаєте про шкільне життя вашої дитини або про його проблеми, пов'язаних зі школою, або про взаємозв'язки його шкільних і домашніх проблем. Навіть якщо немає особливих приводів для занепокоєння, консультируйтесь з учителем вашої дитини не рідше, ніж раз у два місяці.

Під час будь-якої бесіди з учителем виразіть своє прагнення зробити все можливе для того, щоб покращити шкільне життя дитини. Якщо між вами та вчителем виникають серйозні розбіжності, докладайте всіх зусиль, щоб мирно розв'язати їх, навіть якщо доведеться спілкуватися для цього з директором школи. Інакше ви можете випадково поставити дитину у незручне положення вибору між відданістю вам і повагою до свого вчителя.

3. Не пов'язуйте оцінки за успішність дитини зі своєю системою покарань та заохочень.

Ваша дитина повинна розцінювати свою хорошу успішність як нагороду, а неуспішність - як покарання. Якщо у дитини навчання йде добре, частіше проявляйте свою радість, можна навіть влаштовувати невеликі свята з цього приводу. Але висловлюйте свою заклопотаність, якщо в дитини не все добре в школі, і, якщо необхідно, наполягайте на більш уважному виконанні ним домашніх і класних завдань. Постарайтеся, наскільки можливо, не встановлювати покарань і заохочень: наприклад, ти на півгодини більше

можеш подивитися телевізор за гарні оцінки, а на півгодини менше - за погані. Такі правила самі по собі можуть призвести до емоційних проблем.

4. Знайте програму та особливості школи, де навчається ваша дитина.

Вам необхідно знати, яке шкільне життя вашої дитини, та бути впевненим, що вона отримує гарну освіту в хороших умовах. Відвідуйте всі заходи та зустрічі, організовані батьківським комітетом та педагогічним колективом. Використовуйте будь-які можливості, щоб дізнатись, як ваша дитина навчається та як її навчають. Слід також мати інформацію про дисциплінарні правила, встановлені в школі і класі, різні можливості навчання, що надаються школою вашій дитині.

5. Допмагайте дитині виконувати домашні завдання, але не робіть їх самі.

Встановіть разом із дитиною спеціальний час, коли слід виконувати домашні завдання, отримані в школі, і слідкуйте за виконанням цих установок. Це допоможе вам сформувати хороші звички до навчання. Продемонструйте свій інтерес до цих завдань та впевніться, що в дитини є все необхідне для їх виконання найкращим чином. Однак якщо дитина звертається до вас із питаннями, пов'язаними з домашніми завданнями, допоможіть їй знайти відповіді самостійно, а не підказуйте їх.

6. Допоможіть дитині відчувати інтерес до того, що викладають у школі.

З'ясуйте, що взагалі цікавить вашу дитину, а потім встановіть зв'язок між її інтересами та предметами, досліджуваними в школі. Наприклад, любов дитини до фільмів можна перетворити на прагнення читати книги, подарувавши книгу, по якій поставлений сподобався фільм. Або любов дитини до ігор можна перетворити на прагнення пізнавати щось нове.

Шукайте будь-які можливості, щоб дитина могла застосувати свої знання, отримані в школі, у домашній діяльності. Наприклад, доручіть йому розрахувати необхідну кількість продуктів для приготування їжі або необхідну кількість фарби, щоб пофарбувати певну поверхню.

7. Особливі зусилля прикладайте для того, щоб підтримати спокійну та стабільну атмосферу в домі, коли у шкільному житті дитини відбуваються зміни.

Такі події, як перші кілька місяців в школі, початок і закінчення кожного навчального року, перехід з початкової школи в середню і старшу, які можуть призвести до стресу дитини шкільного віку. При будь-якій можливості намагайтеся уникнути великих змін або порушень в домашній атмосфері протягом цих подій. Спокій домашнього життя вашої дитини допоможе йому більш ефективно вирішувати проблеми в школі

Пам'ятайте, що клас, де навчається ваша дитина — ціле трьох колективів: дітей, батьків, учителів. Чим дружніші, цілеспрямовані будуть ці колективи— тим у кращій атмосфері буде формуватись ваша дитина. Це залежить від кожного і від вас теж.

Не забувайте : дитину не можна карати за невміння, а терпляче вчити, підказувати, радити, допомагати, підтримувати.

Керуйтесь у спілкуванні з дитиною правилом: найдієвіший засіб виховання – особистий приклад.

Дбайте про всесторонній розвиток своєї дитини.

Вмійте ставити себе на місце дитини.

Пам’ятайте : праця, зокрема навчальна, не приносить шкоди вихованню дитини, а бездіяльність – перший ворог.